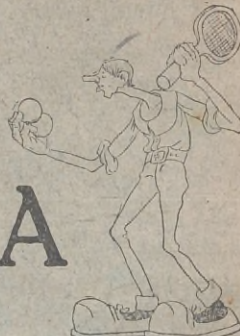

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62 :—: TELFÓN 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS I PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

ESTORERIA DE

FLORENCI VALLS

Gran assortit en estores, carpets de coco, persianes, catifes de gran novetat i articles de neteja en general. Espardenyes a tots preus i barates.

BALMES, 125
(entre Provença i Rosselló)

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics, Sueros i Inyectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigües
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènech, 20 i 22 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

CALÇATS A. RASPALL

13, Portaferrisa, 13
BARCELONA

ART NOVELL

REVISTA LITERARIA

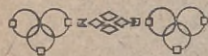
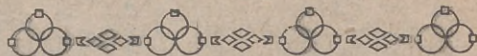
Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, FEBRER 1924

PREU 15 cts.

CUINES

CAÑAMERAS

BARCELONA

MADRID

TALLERS I DESPATX: DIPUTACIÓ, 421-423

DIPOSIT: HOSPITAL, 87 - TELÉFONO 3380 A.

SALAMANDRES ROYAL. - CUINES

FIXES, PORTÁTILS i CENTRALS
DIPÓSITS i TERMOSIFONS PER A
SERVEI D'AIGUA.-FORNS.-TORRA-
DORES DE CAFÉ.-BANCS i CADI-
RES PER A JARDÍ.-FRAGUES.-CA-
RRETILLES VAGONETES, ETC., ETC.

LA CASA MILLOR i MES BEN ASSORTIDA

FABRICACIÓ PROPIA :: PREUS SENS COMPETENCIA

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 2

REVISTA LITERARIA MENSUAL

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA, febrer de 1924

— Subscripció: Un any 1'70 ptes.

Direcció: LLUIS PALLÍ
Consell de Cent, 247, entl.

Administració: RAMÓN ARRASA
Estruch, 9, biga. — Telf. 2055-A

GLOSSARI

I. Dels Poetes novells

a guisa de prolec.

La significació que avui es dona a n'aquesta sana joventut literaria que puja, és gairebé, per a no dir del tot, mancada de verdadera satisfacció per part dels quins éssent prou per a enlairar-los, o com no, a encoratjar-los, fugen d'aquesta tasca ennoblidora sense cap altre intent que no sigui totalment denigrant a la col·lectivitat d'autoritzades firmes, i això, representa una tant poca dosi de cultura; que dolorosament tenim de convenir que en aquest punt, no es troba pas la nostra terra al nivell d'altres moltes.

La joventut d'avui, dona, com de molts anys no s'havia pas vist, una llevor esquisida rarament reconeguda per ningú, degut potser, al pensament de que, el naixement literari dels uns, pot plà bé ocasionar la mort dels altres, prò això és un mal entès car, fent-me meva una imatge que l'altre dia m'explicava l'escriptor i amic meu Ignasi Iglesias, si els poetes, tots, a istil d'aquells xíquets de Valls, es muntessin l'un, demunt l'espatlla d'altre, el darrer, no tocaria el cel...

I és veritat...

CARLES SANAHUJA

Escrit per a ART NOVELL

CAMÍ DEL BOSC

Trovés de neguit

Lema: L'horitzó

*"Oh tu qui res ne saps
de mon penar..."*

Camps a través, enamorat,
tocant al rec de la vorada,
el meu esguard es allunyat
vers l'estimada.

Que après l'extesa d'aquells plans,
del bosc altívol al darrera,
més lluny encara que el meu alcanç;
ella m'espera.

No miris dons al passat tros,
ni l'horitzó que mai s'atança:
—el caminal sempre és asprós
de la gaubança!—

Pensa en la joia del moment
que l'imatgeria t'afalaaga:
—puix mentre vola el pensament
el peu no és llagal—

Si en mig la ruta se't fes fosc
i se't cloguessin les parpelles:
—fita l'esguard per sobre el bosc
en les estrelles!—

D'amor jo sé un secret dintre ton pit
oh! amiga i es secret que em don fretura
car no sé si el perill s'es estinguit,
o si l' antic caliu encara fulgura.

Avui que un vell dolor ja es lluny de mi,
el secret de ton cor es qui en tortura...
Oh l'implacable fúria del destí!
Perquè ma vida tornes insegura?

Dolça calma, floreix en mon camí,
que sento al cor el pes de la fatiga!
Més sempre el dubte amarg i un nou sofrí
duu nova sang a la ferida antiga.

Pel gran amor que et tinc jo vui lluitar; •
més com, si no conec l'anhel que et lliga?
Sols tu pots mitigar mon greu pesar...
Sols tu... i res ne saps, oh tendra amiga!...

ENRIC BOSCH MONTALAT

MANUEL PLA

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 2

REVISTA LITERARIA MENSUAL

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA, febrer de 1924

— Subscripció: Un any 1'70 ptes.

Direcció: LLUIS PALLÍ
Consell de Cent, 247, entl.

Administració: RAMÓN ARRASA
Estruch, 9, biga. — Telf. 2055-A

GLOSSARI

I. Dels Poetes novells

a guisa de prolec.

La significació que avui es dona a n'aquesta sana joventut literaria que puja, és gairebé, per a no dir del tot, mancada de verdadera satisfacció per part dels quins éssent prou per a enlairar-los, o com no, a encoratjar-los, fugen d'aquesta tasca ennoblidora sense cap altre intent que no sigui totalment denigrant a la col·lectivitat d'autoritzades firmes, i això, representa una tant poca dosi de cultura, que dolorosament tenim de convenir que en aquest punt, no es troba pas la nostra terra al nivell d'altres moltes.

La joventut d'avui, dona, com de molts anys no s'havia pas vist, una llevor esquisida rarament reconeguda per ningú, degut potser, al pensament de que, el naixement literari dels uns, pot plà bé ocasionar la mort dels altres, però això és un mal entès car, fent-me meua una imatge que l'altre dia m'explicava l'escriptor i amic meu Ignasi Iglesias, si els poetes, tots, a istil d'aquells xiquets de Valls, es muntessin l'un, demunt l'espatlla d'altre, el darrer, no tocaria el cel...

I és veritat...

CARLES SANAHUJA

Escrit per a ART NOVELL

CAMÍ DEL BOSC

Lema: L'horitzó

Camps a través, enamorat,
tocant al rec de la vorada,
el meu esguard es allunyat
vers l'estimada.

Que après l'extesa d'aquells plans,
del bosc altívol al darrera,
més lluny encar que el meu alcanç;
ella m'espera.

No miris dons al passat tros,
ni l'horitzó que mai s'atança:
—el caminal sempre és asprós
de la gaubança!—

Pensa en la joia del moment
que l'imatgeria t'afalaaga:
—puix mentre vola el pensament
el peu no és llagal —

Si en mig la ruta se't fes fosc
i se't cloguessin les parpelles:
—fita l'esguard per sobre el bosc
en les estrelles! —

MANUEL PLA

Troves de neguit

*"Oh tu qui res ne saps
de mon penar..."*

D'amor jo sé un secret dintre-ton pit
oh! amiga i es secret que em don fretura
car no sé si el perill s'es estinguit,
o si l' antic caliu encar fulgura.

Avui que un vell dolor ja es lluny de mí,
el secret de ton cor es qui en tortura...

Oh l'implacable fúria del destí!
Perqué ma vida tornes insegura?

Dolça calma, floreix en mon camí,
que sento al cor el pes de la fatiga!
Més sempre el dubte amarg i un nou sofrí
duu nova sang a la ferida antiga.

Pel gran amor que et tinc jo vui fluitar;
més com, si no conec l'anhel que et lliga?
Sols tu pots mitigar mon greu pesar...
Sols tu... i res ne saps, oh tendra amigal...

ENRIC BOSCH MONTALAT

I jo no el comprenia

S'ha mort el meu canari. Al despertar-me ho he conegut: aquell himne al nou dia que entonava al sortir el sol, no m'ha desvetllat com de costum. Ho sento perquè me l'estimava; però no em va venir de nou.

Llargues estones passava contemplant-lo, veient com saltava alegrement dintre la gàbia, per parar-se al cap de poc i refilar un cant fi i sentimental al principi, convertint-se després en himne triomfal i acabant amb notes ben agudes... i tornava a saltar esbojarradament per tornar a cantar i saltar després i sempre amb alegria, talment com si remerciés a Aquell que el va crear, la seva felicitat. I a mí em semblava felíç...

De sobte el canari interrompé el seu cant i aixecà el cap al Cel. Unes orenetes creuaven l'espai en suau volada, ensenyant a la terra son pit blanc; el seu xiulet no era pas gens agradable i no obstant el meu ocell se les mirava amb atenció i les seguia amb la vista fins que no es veïeren... i restà immòvil.

Què veig! El canari rosegava els ferros de la gàbia. Pobre bestioleta! No comprèn que és inútil l'esforç que fa. Quina secreta revelació li hauran fet les orenetes?... Ara ho entenc; vol ser lliure com elles i com elles poder creuar l'immensitat.

Tornà a cantar i el seu cant ja no em semblava alegre sinó planyívol i tristoi, lo que avans traduïa com franca riallada, ara ho veig com un plor desconsolat. Aquests salts que ara dona no són pas de content no, és que enyora el fer-ho de branca en branca. I jo el creia felíç, perquè no el comprenia!

* *

Des d'aquell dia no va pas menjar res; cada volta el seu cant més elegíac... d'avui en endavant no cantarà mai més.

XAVIER MIR I COMES.

Aviat es posarà a la venda el llibret de poesíes de l'eminent poeta APELES MESTRES, primer de la Biblioteca Popular Catalana: **POETES i PROSISTES** No deixeu de comprar-lo. Valdrà 75 céntims.

P À G I N A F E M E N I N A

— IDEAL —

L'or de tos fins rulls,
el blau dels teus ulls
i tes mans d'ivori,
em diuen, amor,
que ets somniador
i que amb fe t'adori.

Quan els camps de blat
Natura ha daurat,
penso, en contemplar-los,
que en car són més bells
tos rossos cabells,
i enyoro el mirar-los.

Quan en el blau cel
riola un estel
en mig la vesprada,
veig que en sa claró
no hi ha la il·lusió
que du ta mirada.

Quan el bell jardí
comença a vesti
de fulles les branques,
sento que s'esfum
el seu dolç perfum
veient tes mans blanques.

L'or de tos fins rulls,
el blau dels teus ulls
i tes mans d'ivori,
em diuen, amor,
que ets somniador
i que amb fe t'adori.

— ESPURNES —

Per una mirada teva,
donaria tot el cor,
i tot l'or, que's el tresor
que tanca a dintre la terra.

=

Per un somris dels teus llavis,
perdonaria enemics,
i tindria per amics,
al que m'hagués fet agravis.

=

Per veure un xic el recó
que't tanca a dins les vesprades,
donaria l'il·lusió
de tindre de nit les fades
dintre el meu trist recambró

=

i per un petó de foc
de ta dolça boca roja,
fins ma vida fora poc,
per pagà ma il·lusió boja.

JOSEFINA VIÑAS.

MARIA ROIG VERDAGUER

L'amor traidor

Oblidant a sa mare en la cabana
per acudir a la cita de l'amor,
quan la lluna a la terra n'enllumena
de l'aimada va en busca un pescador;
amb paraules molt belles i escullides
i en mitg de la dolcesa d'un petó,
els dos enamorats l'amor en canten
en la nit d'un bell jorn somniador.
Es com l'himne, que amb afany els acompanya,
de les ones del mar amb sa remor
que té un encís com el cant de les sirenes
i és com el bell cantar del trovador.
Més ai! La nina formosa que amb promeses
diu que resta tan sols per ell son cor,
n'és ardida i astuta traidoreta
que és mofa d'aquell pobre pescador.
Mentre ell és a pescar, ella traidora
a un ric jovencell ven son amor,
que amb dons i riqueses l'ha encisada
i la donzella li ha donat el cor.
El jove pescador és de tornada
i enlloc a sa amada no ha trobat,
i va cercant per tota aquella platja
la nina que son cor li té robat.
De sobte gira els ulls vers la mar blava
i una barca hi veu que és va allunyant,
els dos traidors d'amor, mar enllà fugen,
la barca dins la mar es va endiusant;
ja és en va que la cridi; prou s'esforça,
més sa veu per l'infinit es perdrà;
sols la mar amb sa remor, sembla respondre:
No tornarà, no tornarà!

* *

El cel blau i formós, grisenc es torna
pels núvols molsuts que el vent empeny.
i bufant-ne tan fort, la tramuntana
enbrava la mar vers a Ponent.

Furiosament esclata una tempesta
 i la barca amb les ones va lluitant,
 I el pescador, com la mar se l'engolia
 ha vist, amb els ulls espurnejant;
 i veient que la traició ja n'és venjada
 amb forta riallada ha esclatat,
 i uig corrent, com foll vers la cabana,
 ben lluny, ben lluny d'aquella mar.
 Caient als peus de sa obladata mare
 li conta sa disort amb greu dolor.
 i la mare amorosa el front li besa,
 posant-hi el caliu del seu amor.
 I com si fos redemptora sa besada
 des d'aquell jorn el pobre pescador,
 oblidant l'ingrat amor de la donzella
 per sa mare tan sols, va glatí el cor.

* *

A la nit quan la lluna el mar plateja
 es sent a les ones mormolar
 com recordant a la nina traidora:
 No tornarà, no tornarà!

RAMON ARRASA SEGURA

L'ESPERANÇA

*Lleugera l'aureneta pel cel ne va volant
 xisclant amb alegria
 mentre el sol poc a poc es va allunyant
 triomfant la nit de la claror del dia.
 Refugi va cercant per entre les taulades,*

*contra l'hivern que ve.
 ja pressent les gebrades
 del despietat Gener.*

*I-esbogerrada vola per entre el cel altiu...
 Amb un crit de recança
 Devalla al lloc on vol fer-hi son niu,
 i en el seu cor hi brolla l'esperança...*

JOAN FONT

P À G I N A S E L E C T A

A LA PLUJA

Al bon amic i poeta ben a-
profitat, En Francesc Mora-
gas, com a panyora d'afecte de
L'Autor.

— SONET —

Es el meu goig, sentir la música suau
de la pluja, devallant en negra nit;
quan ve la son i el cos reposa amb pau
i a n'el silenci, no el torba cap neguit.

La mare ve, i aleshores com me plau,
el seu petô, tot cotxant-me dins del llit;
¡Quin goig mes gran, el de sentir-se esclau
quan a la part de fora, es tot humit!

I després adormissar-se lentament
i escoltar en somnis, la remor del vent
i la de la pluja, com un cant somort.

Prô el goig més gran, es aquell petó diví,
que em farà a les galtes demà dematí,
ma dolça mareta, mare del meu cor!

PERE MATALONGA

Aimants de l'art, de la titeratura i del bon gust, col·laboreu i propagueu

ART NOVELL

Del llibre de la vida

II

Fulles i vides

Qué n'has fet, en qué l'has convertida, fulla seca i polsosa aquella verdor i aquella pureza que tenies ahir? Qué n'has fet, en qué l'has transformada, aquella gràcia? Puix ara no et gronxes joiosa i joganera encerclada en mig d'un reïllar d'ocells festius i d'un constant i cançonner cantar d'un brollador; és qué avui tens algun mal, per ventura no estàs en el lloc preferit? No et besa finament el mateix ventijol sota l'ombra de la inacabable i sumptuosa avinguda del parc senyorial?...

Brunzent com esperitada i injectada d'odi i malvestat passa la ventada: i al trobar a son pas lá misera despulla, sens pietat se l'emporta enlaire, enlaire, cel amunt tot bramulant, com si amb son clam anés maleint la seva efimera vanitat. I com preuada joguina no la deixa ni un sol instant i gosa allunyant-la d'aquell sol on passà sa joventut: la primavera... Ara s'ovira passant esbojarrada sobre aquella luxosa urb,... ara, amb calma, tot fent tombarelles en les soletats páoroses d' uná selva o desert, corrent molt, però sempre a plaer d'una voluntat que no es la seva; de tant volar ja sent odi a l'altura i un plaer cada volta que reposa en terra... però la ventada torna i gelosa i egoista l'empeny amunt, amunt... ja no s'ovira.

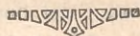
I al contemplar el mortal aquell quadre i al veure aquell exemple, pensa que també ell gosa de les delícies de la primavera, també ell es sent jove i alegre, potser a voltes massa, abusant d'aquella fortitut que li sembla inagotable...

Igual que les espigues de blat, rosses i exuberants, sota els càlids raigs solars a l'estiu, es gronxen satisfetes en el grandíós camp de la vida. Però son moviment es interromput, tot caient a terra, per la brillant falç que sega llur vida i les flors que creixen a l'entorn; les espigues deixaran llur profit... les roselles que tant presumien en mig les espigues, han perdut avui llur formosura i resten en terra mortes i enlletgides.

I així l'home deixa també, a voltes, al seu pas per la vida, petjades inesborrables, accions i obres que el fan immortal. Però igual que la misera fulla es converteix un cop arrecona't de la vide; sols es diferencia, essent més superior al sentir aquelles paraules: Qué n'has fet, en que l'has empleat el tresor de la joventut que et vaig confiar?

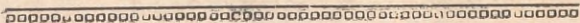
La ventadà passa esperitada, la mort passa també despiadada. Com les fulles dels arbres corpulents, cauen les vides i son soterrades al costat de la fulla i a la mateixa altura.

COR-D'OR.

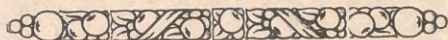

Biblioteca d'ART NOVELL

Volum I

ÍNTIMES

Poesías inédites

de

Lluís Pallí Vilar

BARCELONA

1 9 2 4

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 5TH AVENUE NEW YORK 17, N.Y.

INTIMES
JOURNAL

For the
Year 1914
Published by
The Public Library

BARCELONA
1914

TAMBÉ ERA POESIA

Sota dels pins assegut
d'un penyal vora la mar
m'esprit ha deixat volar
cap a lo inconegut.
El sol era empordanés
l'aire era sanitós
el cel era tot blavós,
que desitjar més?
El murmuri de les fonts
en cantaren poesia,
els ocells amb ses cançons
en portaren alegria.
amb la seva veu mandrosa
també l'ona en va parlar
però al finir va filtrar
i li va servir de fossa
aquell sorral grandiós,
aquell mar sempre tant mut
sens amor, ni joventut
tan sorrut i envejós.
Al veure sa traïdoria,

jo l'he interrogat:
m'ha dit que la iniquitat
també era poesia.

AMOR SAGNANT

Rosa hermosa, encisera
que perfumes el jardí,
que hi canta la cadernera
la cançó del dolç florí.
Ets tu florejant rosa
vera reina de l'amor?
vols ésser la més formosa...
però causes prou dolors.

.

Al jardí vaig ovirar
que una flor treia florida,
d'ella em vaig enamorar...
i li vaig treure la vida.

Nit de Maig, Nit d'Amor

I

Deixa'm parlar-te prop del pit,
i entrellàçar-te la cintura;
Deixa que't guaiti fit a fit,
i m'ubriagui amb ta flonjura.

Deixa'm venir, ara que's nit
vora'ls teus braços, amb amor;
i fins si vols, treute el vestit,
i així et tindrè mes prop del cor.

Dona'm les mans, i té les meves
junta-les fort amb nou dalit;
que la puresa de les teves,
faci Eternal, aquesta nit.

i dolçament ta cabellera
deixa-la caure esquena avall...
pessigollant-te joganera
la figurin-na de cristall.

i aniré fent trenes hermoses;
i cada trena un petonet,
recordarà les carinyoses,
proves d'amor, que t'hauré fet.

II

La nit es clara i transparent,
ja surt la lluna enlaire, enlaire...
obra'm amor, que ningú et sent;
tot seguidet, no triguís gaire.

que cada instant, que va passant,
es per el cor, nova ferida;
obra corrents, que'l teu aimant
sent que l'hi va fugint la vida.

FRANCESC MORAGAS

CAPVESPRE

Pesadament el sol s'en va a la posta
arrossegant son róssec de pols d'or
tenyint de porpra els cims de l'alta costa
com volent dar-li l'últim bés d'amor.

Al bell fons de la vall, per entre els boscos
serpenteija i mormola el rierol
i del mitg d'uns casalots tots vells i foscos
un glop de fum s'escampa amunt tot sol.

I en la gran calma dels recons mes foscos
Vibrant esclata un himne camperol.

Xavier Simón

Als nostres llegidors

Volent donar major expandiment a tot ço
que a la nostra terra es refereix, desde el
vinent número inaugurarem una nova *Sec-
ció* la que sota el nom de «EXCURSIONS VIS-
CUES», el conegut narrador sarriane en
Jaume Camprubi, transposarà al paper, les
seves millors impressions excursionistes per
Catalunya.

No dubtem de la franca acollida que l'hi
donarà el públic català sempre sedent de
bellesa; oimés, tractant-se del prestigi que
dintre el món excursionista gaudeix el nostre
estimat amic En Jaume Camprubi, el qual
ademés ens ofrerà unes belles fotografies
demostratives al seu formós treball.

NOTICIARI

Ha passat a ocupar el càrrec de Cap de Redacció d'ART NOVELL, el nostre benivolgut amic i company, En *Francesc Moragas*. Benvingut sia.

Tot hi havent posat quatre planes més de text, ens veiem obligats, per manca d'espai a ajornar la pàgina artística que anunciavem el passat número.

Coralment agraïm al vell diari català de Manresa «El Plà de Bages», els bells elogis que'ns dedica en una de les seves edicions. Grans mercès li sien donades.

Es fa avinent els nostres llegidors que la correspondència literària deu adreçar-se a la Direcció: Consell de Cent, 297, entressol, així com l'administrativa (Subscripcions i anuncis a l'Administració: Estruch, 9, btga.

CORRESPONDENCIA

Antoni Cortés.—Anotada la subscripció. Anirà el seu treball. Mercès pels seus inmerescuts elogis.

Carles Surribes.—Mirarem de complaure'l.

Carles Reyna.—Llàstima de prosa per un argument ja tant sapigut! Esperem original seu.

Josep Sanllehi.—*Sabadell*.—Anotada la subscripció. Pot enviar l'import en segells a l'Administració. Aniran part dels seus treballs. Gracies de la seva lletra.

Maria Roig.—Encantats de la seva col·laboració. Esperem que no s'adormirà damunt dels llorers.

R. Tasis Marca.—No mereixiem tant. Anirà tot. Disposi sempre de nosaltres.

X. Mir i Comes.—Com pot veure li publiquem avui.

M. Valldeperas.—Rebuda la seva lletra particular, pot disposar sempre.

Narcís Serra.—*Ripoll*.—Mercès de la subscripció. Agraïm la seva prapaganda.

Jordi Bel.—Anirà, mercès.

Xavier Simón.—Anirà la poesia.

Dolors Manén i *Joan Trullàs*. Mercès de la subscripció.

Francesc Vintró.—Rebut l'original, anirà.

Preu d'anuncis a
ART NOVELL

Una plana 25 ptes. inserció

Mitja » 14 » »

Un quart » 7'50 » »

Un octau » 4 » »

6 insercions 15 % descompte

12 » 20 % »

Ultima plana de coberta 20 % augment

Ja heu llegit el llibre de poesíes

RECORDS I GALANIES

d'en CARLES SANAHUJA?

No espereu més, adquiriu-lo tot seguit.

Preu 2'50 ptes.

Nit de Maig, Nit d'Amor

I

Deixa'm parlar-te prop del pit,
i entrellàçar-te la cintura;
Deixa que't guaiti fit a fit,
i m'ubriagui amb ta flonjura.

Deixa'm venir, ara que's nit
vora'ls teus braços, amb amor;
i fins si vols, treute el vestit,
i així et tindrè mes prop del cor.

Dona'm les mans, i té les meves
junta-les fort amb nou dalit;
que la puresa de les teves,
faci Eternal, aquesta nit.

i dolçament ta cabellera
deixa-la caure esquena avall...
pessigollant-te joganera
la figurin-na de cristall.

i aniré fent trenes hermoses;
i cada trena un petonet,
recordarà les carinyoses,
proves d'amor, que t'hauré fet.

II

La nit es clara i transparent,
ja surt la lluna enlaire, enlaire...
obra'm amor, que ningú et sent;
tot seguidet, no triguís gaire.

que cada instant, que va passant,
es per el cor, nova ferida;
obra corrents, que'l teu aimant
sent que l'hi va fugint la vida.

FRANCESC MORAGAS

CAPVESPRE

Pesadament el sol s'en va a la posta
arrossegant son róssec de pols d'or
tenyint de porpra els cims de l'alta costa
com volent dar-li l'últim bés d'amor.

Al bell fons de la vall, per entre els boscos
serpenteja i mormola el rierol
i del mitg d'uns casalots tots vells i toscos
un glop de fum s'escampa amunt tot sol.

I en la gran calma dels recons mes foscos
Vibrant esclata un himne camperol.

Xavier Simón

Als nostres llegidors

Volent donar major expandiment a tot ço que a la nostra terra es refereix, desde el vinent número inaugurarem una nova *Secció* la que sota el nom de «EXCURSIONS VISCUDES», el conegut narrador sarrianenc en *Jaume Camprubi*, transposarà al paper, les seves millors impressions excursionistes per Catalunya.

No dubtem de la franca acollida que l'hi donarà el públic català sempre sedent de bellesa; oimés, tractant-se del prestigi que dintre el món excursionista gaudeix el nostre estimat amic En Jaume Camprubi, el qual ademés ens ofrerà unes belles fotografies demostratives al seu formós treball.

NOTICIARI

Ha passat a ocupar el càrrec de Cap de Redacció d'ART NOVELL, el nostre benivolgut amic i company, En *Francesc Moragas*. Benvingut sia.

Tot hi havent posat quatre planes més de text, ens veiem obligats, per manca d'espai a ajornar la pàgina artística que anunciavem el passat número.

Coralment agraïm al vell diari català de Manresa «El Plà de Bages», els bells elogis que'ns dedica en una de les seves edicions. Grans mercès li sien donades.

Es fa avinent els nostres llegidors que la correspondència literaria deu adreçar-se a la Direcció: Consell de Cent, 297, entressol, així com l'administrativa (Subscripcions i anuncis a l'Administració: Estruch, 9, btga.

CORRESPONDENCIA

Antoni Cortès.—Anotada la subscripció. Anirà el seu treball. Mercès pels seus inmercuts elogis.

Carles Surribes.—Mirarem de complaure'l.

Carles Reyna.—Llàstima de prosa per un argument ja tant sapigut! Esperem original seu.

Josep Sanllehi.—*Sabadell*.—Anotada la subscripció. Pot enviar l'import en segells a l'Administració. Aniran part dels seus treballs. Gracies de la seva lletra.

Maria Roig.—Encantats de la seva col·laboració. Esperem que no s'adormirà damunt dels llorers.

R. Tasis Marca.—No mereixiem tant. Anirà tot. Disposi sempre de nosaltres.

X. Mir i Comes.—Com pot veure li publiquem avui.

M. Valldeperas.—Rebuda la seva lletra particular, pot disposar sempre.

Narcís Serra.—*Ripoll*.—Mercès de la subscripció. Agraïm la seva prapaganda.

Jordi Bel.—Anirà, mercès.

Xavier Simón.—Anirà la poesia.

Dolors Manén i *Joan Trullàs*. Mercès de la subscripció.

Francesc Vintró.—Rebut l'original, anirà.

Preu d'anuncis a ART NOVELL

Una plana 25 ptes. inserció

Mitja » 14 » »

Un quart » 7'50 » »

Un octau » 4 » »

6 insercions 15 % descompte

12 » 20 % »

Ultima plana de coberta 20 % augment

Ja heu llegit el llibre de poesíes

RECORDS I GALANÍES

d'en CARLES SANAHUJA?

No espereu més, adquiriu-lo tot seguit.

Preu 2'50 ptes.

Grans, Patates, Palla i Aufals

DE LA

VIDUA de'n E. ARIZA

CARRER MAJOR, 40

Teléfon 6354-G.

- SARRIÀ -

Fàbrica de Productes Ceràmics

RAJOLES DE VELÈNCIA

i ARTICLES DE CONSTRUCCIÓ

CASIMIR VICENS

Despatx: Tallers, 72-Teléfon A. 5090

Fàbrica: Carrer Benavent

(prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

FUSTES DEL PAIS i ESTRANGER

ESPECIALITAT EN LES EXÓTIQUES

IMPORTACIONS DIRECTES

JOSEP IBÁÑEZ

Rosselló, 188-Teléfon 1412-G.

(entre Balmes i E. Granados)

BARCELONA

FUSTERIA ARTÍSTICA

DE

Joan Francolí

□□□□□□

Carrer Vallhonrat, 30 i Olivera, 48

BARCELONA - P. S.

— CAFE-BAR —

de

Unyó i Pareras

Plaça Prat de la Riba, 6

SARRIÀ

Queviures i Pesca Salada

DE

Victor Camprubí

Carrer de Prim, 32

i Frederic Soler, 1

SARRIÀ

